

சமீப காலம், ஏன் இந்த அவலமான அரசியல் நிலையை அடைந்தது? அதை வறும் பரேனவாதமாக மட்டும் கருவது, இந்த நிலை ஏற்பட காரணமாக இருந்த தமது தரப்பு தவறுகளை மீட்டிவைப்பதற்காகும். இதைத் தான் இங்குத் தீர்மானம் செய்கின்றார். தனது இனம் சார்ந்தும், தனது வர்க்கம் சார்ந்தும், எதார்த்தத்தின் ஒருபக்கத்தைச் சார்ந்து நின்று எதார்த்தத்தின் முழுமையை மறுக்கின்றார். இதைத் தான் புலிகள் கடந்தகாலத்தில் செய்து வந்தனர்.

இப்படி சமீகத்தின் பொது அவலம் மீ தான் தீர்மானம் பார்வை, முழுமையானதல்ல. மாறாக மனித அவலத்துக்கான காரணத்தை ஒரு பக்கத்தில் மட்டும் நின்று காண்கின்றது. இது முழுமையை திட்டமிட்டு மீட்டிவைத்து, அதை மறுப்பதால் இவை சமீக நலன் கொண்டதல்ல. அது குறுகிய இனம் சார்ந்த, வர்க்கம் சார்ந்த இனவாத கண்ணோட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இதன் அரசியலோ, பொது உலக கண்ணோட்டம் சார்ந்தது. அதாவது ஓடும் சூரணமும் வர்க்கத்தின் பொது வர்க்க நலன் சார்ந்தது. படபிப்பின் அரசியல் எல்லை, ஓடும் வர்க்கத்தின் பொது நலனுக்கும் இருக்கும் சூயநலனைச் சார்ந்தது. இந்த வகையில் வலதுசாரியம் எப்போதும், எங்கும் சூயநலனை அடிப்படையாகக் கொண்டது.

இதுதான் புலி அரசியல் என்றால், கட்டிடமடைபின் அரசியலும் கட்டத்தான். ஓட்டமொத்த மக்களின் நலனை, அதாவது ஓடும் கப்பலுக்குச் சூரணம் தாழ் மக்களின் நலனை இது முன்னிலைப்படுத்தியதல்ல. தீர்மானம் வனின் கவிதைகளும் இது தான். புலிகள் எப்படி இதை அணுகுவார்களோ, அதையே தீர்மானம் வன் பிரதிபலிக்கின்றார். இதுதான் அவரின் அரசியல் உள்ளடக்கமாகும். இதில் உள்ள சில விதிவிலக்குகள், எதார்த்தத்தின் தனிமனித உணர்ச்சியின் எல்லைக்கு உட்பட்டது. குறித்த எதார்த்தத்தை கடக்கும் போது, இந்த உணர்ச்சி சார்ந்த உண்மை, அரசியல் ரீதியாக மறுதலிக்கப்படுகின்றது. உணர்ச்சியின் பால் தீர்மானம் வனிடம் பிரதிபலித்த (தன் இனம் வர்க்க சார்ந்த சில கருவிகளை) விதிவிலக்கான உண்மைகள், அவரின் அறிவின் பாலானதல்ல, பகுத்தறிவின் பாலானதல்ல.

அவரின் இன வர்க்க உணர்வு, சிங்கள பரேனவாதத்தை மட்டும் தாழ் மக்களின் எதிரியாக காட்டுகின்றது. தமிழ் மக்களுக்கு எதிராக இருந்த புலியை, அது போற்றி நிற்கின்றது. தன் உணர்ச்சி சார்ந்த நிலையில் மட்டும், எதிர்மறையில் புலியை பட்டும் படாமல் அணுகுகின்றது. அதை தவறான அரசியலாக குறிப்பிடவில்லை. அதை பரேனவாதத்தின் குற்றமாக, அதன் விளைவாகவே காட்டி, தமிழ் மக்களின் விதியாகி புலியை நியாயப்படுத்திக் காட்டுகின்றது. இது தவிரக் கருவியாக என்று, புலியின் நடத்தலைக் குறித்து எல்லாம் சப்பைக் காட்டுகின்றார்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

இந்த வலதுசாரிய சூரண்டும் வர்க்கம் சார்ந்த, இனம் சார்ந்த சூயநலம் தான் அவரின் பொது அரசியலதைத் தீர்மானிக்கின்றது. குறிப்பாக புவிகளை பற்றிய முரணுடன், புவியை விமர்சிக்காது, இது தவிர்க்க முடியாது என்பதை எப்படி முன்வைக்கின்றார் என்பதை குறிப்பாக சில கவிதைகள் ஊடாக பார்ப்போம்.

"நிலம் பெயர்ந்தலையை வந்துவிடும்" என்ற கவிதை, தன் அண்ணாவின நிலையையும், குடும்பத்தின் நிலையையும் சிலாகிக்கின்றது. இதில் புவியின் நடத்தையிலான பாதிப்பை, எப்படி போற்றி அணுகுகின்றது என்பதைப் பார்ப்போம்.

"பிழைத்துப்போன களம் உன்னை
கொண்டுவோய் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறது.
நீ கொண்டுவசெல்ல வேண்டிய
பைகிடக்கிற கடற்கரையில் காற்று திரள்கிறது.

விளையாடுகிற மூத்தமற்று
சுக்களில் திரிகிற ஒழுங்கையற்று
வாழ்வையுத்தம் ஓடக்கியிருக்க
உன்னை களம் கொண்டுவோயிற்று.
திணிக்கப்பட்டிருக்கிற துவக்கு
உன்னைத்தான் தின்றாகொண்டிருக்கிறது.

அண்ணாவின கல்லறைதான்
ஒரு சொத்தென இருந்தது.
அண்ணாவின கனவா கலகைக்கப்பட்டிருக்க
கல்லறையும் தகர்ந்து போயிற்று.
இப்பொழுது வீடில்லை
எங்களில் யாரும் வாழ்வதற்கு.
அண்ணாவைப்போலவும்
அவனின் கனவைப்போலவும்
அலறந்துகொண்டிருக்கிறோம்

எல்லாவற்றையும் இழந்து
அலறந்து ஓடக்கியிருக்கிற
அச்சமட்டாகிற இராத் திரிகளில்
பொத்தி வைத்திருந்த
உன்னை இழந்துச் செல்லப்படுகிற

நாமம் மலேமும் நிலம் பெயர்ந்த தலவையோம்."

4 / 16

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

தீ பச்சலெவன் தன் கனவு உலகில் பொத்திப் பாதுகாத்த, புலி பற்றிய நம்பிக்கைகளை இழந்த தன் துயரத்துடன், தன் ஆற்றாமையுடன் எப்படி தொடருகின்றார் என்று பார்ப்போம்.

"இப்படி ஒரு கவிதையும்
இப்படி அச்சம் தருகிற இராத் திரியும்
ஏன் என்னை நெருங்கின.
கடசியில் பொய்த்துப்போய்
கிடக்கிறது எனது சொற்கள்.
இனி கழந்தைகள் போரிடுகிற களம் பற்றி
நான் ஒரு பரணியெழுதுகிறேன்?"

"கடசியில் பொய்த்துப்போய் கிடக்கிறது எனது சொற்கள்" இது தான், கவிதைகள் சார்ந்த உண்மை முகம். அவர் புலிகள் பின்னணியில் அதன் பிரமுகளில், பொய்களின் பொய்த்துப்போன சொற்கள் கொண்டதே அவரின் கவிதை வரிகள். இதன் உள்ளடக்கம் பொய்மை என்ற உண்மையில் இருந்து தான் காண முடியும்;. கனவுகள் தகருகின்ற போது, "சொற்கள்" "பொய்த்துப்" போன உண்மைகளைச் சார்ந்து வளையப்படுகின்றது. அவரின் உணர்ச்சி சார்ந்த எதார்த்தம், அதையும் சொல்ல வகைக்கின்றது. "இனி கழந்தைகள் போரிடுகிற களம் பற்றி நான் ஒரு பரணியெழுதுகிறேன்?" என்று கருகின்ற எல்லையில் தான், போராட்டத்தை மாபெரும் முட்டாளான பிரபாகரன் என்ற சர்வாதிகாரி நடத்தினான். ஆனால் இதை தீ பச்சலெவன் "விதி" என்கின்றார். "பொய்த்துப்போய் கிடக்கிற" தனது "சொற்கள்" மீலம் எப்படி அணுகினார் என்பதை இலகுவாக அதன் பொய்மையான எதார்த்தத்தினை புரிந்து கொள்ள "போர் தொடங்கும்" கழந்தைகளின் கனவுகள்" என்ற தீ பச்சலெவன் கவிதை எடுப்பாகவே அம்பலமாகின்றது.

"போராளிகள் மடுவைவிட்டு
பின் வாங்கினர்."

"போராளிகள் இலுப்பைக் கடவையைவிட்டு
பின் வாங்கினர்."

"போராளிகள் விடத்தல்தீ வைவிட்டு
பின் வாங்கினர்."

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

"பொருளிகள் முழங்காவிலை விட்டு
பின் வாங்கினர்."

என்று பொய்மையாக "பின் வாங்கினர்." என்ற பொய்யை, ஒரு புலி சார்ந்த எதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றார். "பொய் துப்போய் கிடக்கிற" தனது "சொற்கள்" கொண்டு, மற்றொரு பொய்க்காக ஒரு பரணி எழுதுகின்றார். தோற்று வந்ததை புலிகள் பின்வாங்கல் என்று, பொய் துப்போய் பொய்மையை யுத்தகாலத்தில் தன்கவிதை மூலம் பிரச்சாரம் செய்கின்றார். இததைத் தான் தீ பச்செல்;வன் "பின் வாங்கினர்" என்று எழுதுகின்றார். அவரின் வலதுசாரியின் வர்க்க அரசியலின் அவலம், "கடசியில் பொய் துப்போய் கிடக்கிறது எனது சொற்கள்" என்று சொல்கின்ற அரசியல் எல்லையைத் தொடுகின்றது. இதனை "இப்படி ஒரு கவிதை" எழுத வேண்டி நேரிட்ட அந்த "அச்சம் தருகிற இரத்திரியில் தான் இதனை எழுத முடிகின்றது. பரேனவாதிகளால் ஏற்பட்ட ஒரு "அச்சம் தருகிற இரத்திரியில் தான், தன்னதைத் தொட்டு இதனை எழுதுகின்றார். அவர் தன்கவிதையில் கருகின்றார்

"இனி கழந்தைகள் போரிடுகிற களம் பற்றி
நான் ஒரு பரணியெழுதுகிறேன்?"

என்று எழுதும் போது, இதனை அந்த கழந்தைகளின் விதி என்றவர். சரி இதனை எதிர்ப்படியில் கழந்தைகள் போரிடாத ஒரு களத்தைப் பற்றி எழுத, புலிகள் அதனை இன்று எதுவுமற்றதாகியுள்ளனர். அதாவது மூட்டாளிகள் கொண்ட தலமை, தான் நிறுவிய சர்வாதிகாரம் மூலம், தற்கொலையைக் குரிய ஒரு இனவழிவாயுத்தத்தை நடத்தினர். தங்கள் அரசியல் கட்டாளிகளின் துணையுடன் சரணடைந்து மாண்டதன் மூலம், இதனை இன்று இல்லாதாகினர். பரேனவாதம் இதனைச் செய்யவில்லை, புலிகள் தான் இதனைச் செய்தனர். கழந்தைகள் நடத்தும் யுத்தத்தை பரேனவாதம் திணிக்கவில்லை, புலிகள் தான் கழந்தைகள் மலே யுத்தத்தைத் திணித்தனர்.

"செல்களின் மத்தியில் சேர்ந்துகொண்டு
நடங்கியபடியிருக்க நீ வேண்டும்?
யார் உன்னை இழுத்துச் சென்றனர்?
அண்ணாவைப் போல அவர்கள் இருந்தனர்.
அண்ணா நமது தசேத்தைப் போலவே
உன்னையும் மிகவும் நசித்திருந்தான்."

புலி மழுகும் புலி வக்கிரம், இப்படி சொல்ல வகைக்கின்றது. இந்த வரிகளில் "யார் உன்னை இழுத்துச் சென்றனர்?" புலிகள் தான். அதாவது "அண்ணாவைப் போல

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

அவர்கள் இருந்த" வர்கள் தான் கழந்தைகளை இழுத்துச் சென்றனர். அண்ணா தசேத்தைப் போல், தாங்கள் இழுத்துச் சென்ற கழந்தைகளை நசேத்தான் என்று கஹுகின்ற வர்கள் மிக வக்கிரமானவன். மாறாக இழுத்துச் சென்றவர்களை அண்ணாக்கள் தமக்காக பலியிட்டனர். அண்ணாக்கள், கழந்தைகளுக்கு இதைத் தான் பரிசாக கொடுத்தனர். அண்ணாக்கள் கழந்தைகளை நசேக்கவில்லை, அவர்களுக்கு மரணத்தையே பரிசாகக் கொடுப்பதை நசேத்தனர். அதற்காக அவர்கள் இழுத்துச் சென்றனர். இந்த அண்ணாக்கள் தசேத்தை நசேக்கவில்லை, தசேத்தின் பெயரில் கிடத்த சிலை வத்தையும், அதனால் கிடத்த சலாகு வாழ்க்கையையும், மக்களின் அடிமையத்தன்மை தான் தங்கள் அதிகாரத்தையும் நசேத்தனர்.

நாம் மற்றொரு கவிதையை எழுப்போம் "முகத்தை மஹிக்கொள்ளுகிற கழந்தை" என்ற கவிதை. இந்த கவிதையைக் கரிய சமூகம் பற்றி, தீ பச்சலெவன் தன் கஹிப்பில் கஹுவதையே பார்ப்போம்.

"விடுதலையே புலிகளது கட்டாய ஆட்சைப் பிலிருந்து தப்பித்துக்கொள்ளுவதற்காக திருமணம் செய்து கொண்ட யாழ்ப்பகலகைக் கழக மாணவர்களுக்கு - தம்பதிகளுக்குப் பிறந்த இந்தக் கழந்தை. 20.09.2009 அன்று கதைபி தடும்பு மகாமிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு சற்று முன்னதாக காத் துக்கொண்டிருந்தபொழுது இந்தப் புகைப்படம் பிடிக்கப்பட்டது"

இந்த கழந்தை பிறந்து வளர்ந்த சமூகக் கரிய கஹிப்பு, அவரின் கவிதைகளின் கவிப்பொருளாகவில்லை. அதை எப்போதும் அவர்களே விக் குள்ளாக கவில்லை. அதை விதி என்றும், பரினவாத யுத்தத்தின் விளைவின் தவிர்க்க முடியாத ஒன்று என்ற எல்லையைத் தாண்டி, இதனை அணுகாது மஹிமகை கின்றார்.

"எவற்றையும் உணர் முடியாத அறிந்திருக்காத வயதில்" உள்ளவர்கள் முன் யுத்தத்தையே திணிக்க, "எவற்றையும் உணர்" முடிந்தவர்கள் தங்கள் கழந்தைகளுக்கு திருமணத்தையே திணித்தனர். இப்படி புலிகளுக்கு எதிராக, அவர்களின் நோக்கத்துக்கு எதிராக மக்கள் இயங்கினர். திருமணம் செய்தவர்களை புலிகள் இணைப்பதில்லை என்ற அளவுகோலையே, புலிக் கு எதிராக அன்று மக்கள் பயன்படுத்தினர். ஆனால் இறுதியில் திருமணம் செய்தவர்கள் மலேமும், புலிகள் யுத்தத்தையே திணித்தனர். "புலிகளது கட்டாய ஆட்சைப் பிறகு சலெல்லுமளவாக்கு, புலிகளின் யுத்தமோ மக்கள் விரோத யுத்தமாக இருந்தது. அது மக்கள் யுத்தமாக அது இருக்கவில்லை. புலிகளின் மக்கள் விரோத இனவழிவு யுத்தம் தான், கட்டாய ஆட்சை பாக மாஹுகின்றது. அது கழந்தைகள் கொண்ட யுத்தமாக மாறியது. இந்த உண்மையைத் தீ பச்சலெவன் கவிதைகள் பசேவில்லை. அவரின் பட்டியலோ இதனை நியாயப்படுத்துகின்றது. பட்டியல் தான் விமர்சனத்தின் போது அதை விரிவாகப் பார்ப்போம். இங்கு நாம் மற்றொரு கவிதையை எழுப்போம்.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

"தன் அதிகாரம் மிகுந்த செயல்களாகக்
நிராகரித்த சிறு மக்களை
அரசன்
தோற்கடித்து அரியணையில் ஏறியிருக்கிறான்."

என்று கஃறும் போது, இதைச் செய்தது யார்? புலிதான். மக்களை தோற்கடித்து, அவர்களை மந்தையாக்கி, அவர்களின் தசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை தங்கள் அரியணையில் வைத்தது புலிகள். இதைக் காட்டி இது தான் மக்கள் போராட்டம் என்று பாசிச ஆட்டம் போட்டதும், புலிகள் தான், வறோ யாருமல்ல. "நிராகரித்த சிறு மக்கள்" என்று, இதை பரேனவாதத்தின் தலையில் சரூகி காட்ட முன்கின்றார் தீ பச்செல்வன். முதலில் தமிழ் மக்களையே தோற்கடித்தது புலிகள் தான், அரசல்ல. புலி தோற்கடித்த மக்களைத் தான், அரசு இன்று அடிமைப்படுத்தியுள்ளது. மக்கள் போராட்டத்தை தங்கள் சொந்த அதிகாரத்துக்கான அரியணையில் ஏற்றி, அதை மக்களுக்கு மறுத்தவர்கள் புலிகள்.

மற்றொரு கவிதையான "அபிராஜன் தங்கை லஃர்த்தம் மாவின் கண்கள்" என்ற கவிதைக் குரிய, சமூகலைப் பாருங்கள்.

"தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் போராளிகளால் பலவந்தமாக கொண்டு செல்லப்பட்டு இயக்கத்தில் சேர்க்கப்பட்ட 15வயதுச் சிறுமியான லஃர்த்தம் மாவும் அவளின் அண்ணனான 16வயதுடைய அபிராஜிம் இராணுவத்திடம் சரணடைந்து - கைதுசெய்யப்பட்டு அரசாங்கத்தின் புனர்வாழ்வு முகாமில் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் இவர்களுடன் 94 சிறுவர்கள் இருப்பதாகவும் அவர்களில் 44பேர் சிறுமியர்கள் எனவும் லஃர்த்தம் மா ஊடகம் ஒன்றுக்கு தெரிவித்திருந்தாள்" இந்த குழந்தை அவலத்தை, இந்தக் குழந்தைக்கு திணித்தவர்கள் புலி "அண்ணாக்கள்" தான். இந்த குழந்தைக்கு 18 வயது வந்து இருந்தால், திருமணம் மட்டும் இவர்களை புலிகளிடமிருந்து காப்பாற்ற பற்றோர் முன்னைத் திருப்பார்கள்.

குழந்தைகள் என்பதால், பற்றோரை புலிகள் மிரட்டி குழந்தைகளை இழுத்துச் சென்று பலியிட்டனர். இதையெல்லாம் விதி என்று, மறைமுகமாக புலியை நியாயப்படுத்த தீ பச்செல்வனால் முடிகின்றது. ஆனால் இந்த எதார்த்தத்தில், இந்த குற்றத்தை மறைக்க முடிவதில்லை. அதை பசி மழுகுவே முடிகின்றது. கவிதையைப் பாருங்கள்.

"லஃர்த்தம் மாவின் கண்கள் பின்னிரவுகளில்
அலறந்து கொண்டிருந்தன.
அந்தத் துவக்கு மிகப் பாரமாக இருந்தது

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

என்கிறாள்

அபிராஜின் தங்கை லீர்த்தம்மா.

அவள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது

அபிராஜ் புதர் ஒன்றுக்குள் ஒளிந்திருந்தான்.

மீளவும் அவள் ஓடி வந்து

சரகுகளிற்குள் ஒளிந்துகொண்டாள்.

அப்பொழுது அவள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க

அபிராஜ் இழுத்துச் செல்லப்பட்டான்.

கனவு ஒழுகி சரகுகள் ஈரமாக

லீர்த்தம்மா அழுதுகொண்டேயிருந்தாள்.

அபிராஜ் துவக்கின் சட்டில்

வாடிவிட

லீர்த்தம்மாவை தடிக் கொண்டு இருந்தான்.

களங்கள் எங்கும் குறுதி வடிந்துகொண்டிருந்தது.

இனந்தெரியாத கால்களில் மோதுகிறபோது

அபிராஜை லீர்த்தம்மா கண்டாள்.

குழந்தைகள் சரண்டைந்து துவக்குகளை கையளித்தனர்.

02

அவள் ஒதுங்கும் இடங்களில்

துவக்குகள் விழித்துக்கொண்டிருக்கின்றன.

லீர்த்தம்மாவுடன்

விளையாடிக் கொண்டிருக்கும்

சிறுமிகளின் கைகளில் பாரமான இலக்கங்கள்

கட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

மீள மீள அவள்

சரண்டைந்து கொண்டிருக்கிறாள்.

அபிராஜிடம் துப்பாக்கியை கொடுக்கப்பட்டு

பரிசோதிக் கப்படுகிறது.

வந்திறங்கும் சிறுவர்களுக்காக

தயாரிக் கப்படும் இலக்கங்களை

அபிராஜ் எண்ணுகிறான்.

அபிராஜின் கால்கள் மடங்கிப்போகின்றன.

இப்போது லீர்த்தம்மாவின் கண்களை

இந்தத் துவக்குகள் காவலிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன.

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

எனப் பது வக் கிரமாகும் . உண்மை மலோன, புலிகள் குழந்தைகள் இழுத்துச் சின்னத்தை நியாயப் படுத்துத் திய ஒரு அப்பட்டமான திரிபாகும் . இதற்கு நேர்மாறானது அவரின் மற்றொரு கவிதை வரி

"அபிராஜின் தங்கை லஃர்த்தம்மா.
அவள் இழுத்துச் செல்லப்பட்டபோது
அபிராஜ் புதர் ஒன்றுக்குள் ஒளிந்திருந்தான்"

என்ற எதார்த்தம் உண்மையானது. மக்கள் இராணுவத்துக்கு எதிராக மட்டும் பங்கர் வட்டவில்லை. தங்கள் குழந்தைகளை ஒளித்துவகைக்கவும் கட்டபங்கர் வட்டினர். வீட்டுக் காரைகளிலும், காட்பிலும் கட்டபுலியிடம் இருந்து பாதுகாக்க குழந்தைகள் விட்டுவதைத் தனர். அவர்களை பிடித்துச் செல்வதற்கென்று கண்காணிப்பாளர்களை வதைத்திருந்தவர்கள் புலிகள். தம்மிடம் இருந்து தப்பி வருபவர்களை அடையாளம் கண்டபிடிக்க ஆண் - பெண் இரூபாலாருக்கும் மொட்டை அடித்து விட்டனர். இவர்களா துப்பாக்கி பின் மறைந்து இருந்தனர்! தங்கள் மொட்டையை மறைக்கவா!? புலிகள் துப்பாக்கியின் பின் விட்டு, அவர்களை பலிகொடுத்தனர். இன்று பரேனவாத சிறைகளில் முகம் தரையாது சிதைந்து போகின்றனர்.

"மணலில் தீ ருகிற துயர்" என்ற கவிதையில்

"இரண்டு இராணுவ அணிகள்
சந்திக்கின்றன.
குழந்தைகள் யாருமற்று அநாதைகளாகி
அழுகிய பிணங்களை பற்றிப்பிடித்தனர்.
அதிகாரங்கள் கத்தாட்கின்றன.
இன்னும் சற்று நேரத்தில் ஓய்ந்தடங்கும்
மணலில் மோதுகிற துயர்.
சனங்கள் தீ ருகின்றனர்.
மண்மடுகள் ஓவ்வொன்றாய் விழுகிறது."

இங்கு இரண்டு அதிகாரங்கள் கத்தாட்கின்றது என்று, உண்மை சார்ந்த எதிர்மறையான அவரின் உணர்ச்சி சார்ந்த எதார்த்தத்தை மறுத்து தான் பட்டி வளையாதுகின்றது. உதாரணத்துக்கு "தமிழ் மக்களையும் விடுதலைப் புலிகளையும் நான் வறோபடுத்திப் பார்க்கவில்லை." என்கின்றார். இங்கு இரண்டு "அதிகாரங்கள் கத்தாட்கு"வதைப் பற்றி பச்சுகின்றார். எதார்த்தம் சார்ந்த உணர்ச்சியின் போது உண்மையும், உணர்ச்சியற்ற எதார்த்த வலதுசாரிய சூயநலத்தில் வறோ ஒன்றாக இது வளையப்படுகின்றது. அவரின் பட்டிமீ தான் விமர்சனத்தில் இதை விரிவாக பார்ப்போம்.

15 / 16

Written by பி.இரயாகரன்

Wednesday, 22 September 2010 05:41 - Last Updated Wednesday, 22 September 2010 05:45

2. வர்க்கம் கடந்து இன ஓடக் குமுறிகைக் கு உள்ளாகும் மக்களுக்கான காலங்கள், வர்க்கம் கடந்ததா!? மக்கள் சார்பானதா!? (தீ பச்சலெவன் வலதுசாரிய அரசியல் - பகுதி : 02)

3. கடந்தகால விமர்சனம், சூயவிமர்சனமற்ற சாக் கடையில் தான் அரசியல் மிகக்கின்றது (தீ பச்சலெவன் வலதுசாரிய அரசியல் - பகுதி : 03)

4. தீ பச்சலெவன் பற்றிய பொதுமதிப்பீடு மீ தான் அரசியல் திரிபு (தீ பச்சலெவன் வலதுசாரிய அரசியல் - பகுதி : 04)